

Etusivu>Kanteen nostaminen>Missä ja miten?>**Minkä valtion lainsäädäntöä sovelletaan?**

Minkä valtion lainsäädäntöä sovelletaan?

Kreikka

Jos henkilöiden välinen oikeussuhde sisältää tekijöitä, jotka liittyvät sen useampaan kuin yhteen valtioon (kansainväliset tekijät), ja asiasta syntyy riitaa, Kreikan tuomioistuimet eivät välttämättä sovello suoraan Kreikan lainsäädäntöä, vaan tutkivat, mitä lainsäädäntöä tapaukseen olisi sovellettava kansainvälisen yksityisoikeuden mukaisesti (sovellettava laki). Kansainvälinen yksityisoikeus on mekanismi, jonka toimintaa ohjaavat lainvalintasäännöt. Niiden perusteella määritetään, minkä valtion lakia sovelletaan. Sovellettava laki voi olla joko tuomioistuinvaltion tai jonkin toisen valtion laki. Sovellettava laki määräytyy liittymäsääntöjen perusteella käyttäen yhtä tai useampaa liittymää. Liittymä tarkoittaa sitä kansainvälisen tekijän sisältävän riita-asian osatekijää, joka aktivoi jonkin tietyn kansainväliseen yksityisoikeuteen sisältyvän säännön. Tämän säännön perusteella valitaan kyseessä olevassa tapauksessa sovellettava laki eli Kreikan laki tai vieraan valtion laki (lainvalinta).

1 Voimassa olevien lainvalintasääntöjen lähteet

Sovellettava laki määräytyy ensisijaisesti Kreikan lainsäädännön perusteella. Tämä lainsäädäntö kattaa myös kahdenväliset ja monenväliset kansainväliset sopimukset, jotka Kreikka on ratifioinut ja joita sovelletaan ratifiointin jälkeen samalla tavalla kuin Kreikan kansallista lainsäädäntöä. Lainsäädäntö kattaa myös Euroopan unionin lainsäädännön, erityisesti asetukset. Kansainvälisellä tasolla toteutetaan yhä enemmän mitä moninaisimpia yksityisiä liiketoimia, minkä vuoksi Kreikan oikeuskäytännöllä ja Euroopan unionin tuomioistuimella (joka ei kuitenkaan ole virallinen oikeuslähde) on entistä tärkeämpi asema sovellettavan lain määrittämiseen käytettävän kansainvälisen yksityisoikeuden puutteiden korjaamisessa.

1.1 Kansalliset säännöt

Keskeiset säännökset annetaan siviililain 4–33 §:ssä sekä muussa lainsäädännössä, kuten vekseleitä ja velkakirjoja koskevan lain 5325/1932 90–96 §:ssä ja sekkejä koskevan lain 5960/1933 70–76 §:ssä.

1.2 Voimassa olevat monenväliset sopimukset

Aiheeseen liittyviä monenvälisiä kansainvälisiä sopimuksia:

Tavarankansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta 19. toukokuuta 1956 tehty Geneven yleissopimus, jonka Kreikka on ratifioinut lailla 559/1977.

Testamenttimääräysten muotoa koskevista lakiristiriidoista 5. lokakuuta 1961 tehty Haagin yleissopimus, jonka Kreikka on ratifioinut lailla 1325/1983.

Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta ulkomailla siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 15. marraskuuta 1965 tehty Haagin yleissopimus, jonka Kreikka on ratifioinut lailla 1334/1983.

Toimivallasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten suojeluun liittyvissä asioissa 19. lokakuuta 1996 tehty Haagin yleissopimus, jonka Kreikka on ratifioinut lailla 4020/2011.

1.3 Pääasialliset voimassa olevat kahdenväliset sopimukset

Aiheeseen liittyviä kahdenvälisiä kansainvälisiä sopimuksia:

Oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa Kreikan tasavallan ja Albanian tasavallan välillä 17. toukokuuta 1993 tehty sopimus, jonka Kreikka on ratifioinut lailla 2311/1995.

Ystävyydestä, kaupankäynnistä ja merenkulusta Kreikan ja Yhdysvaltojen välillä 3. elokuuta 1951 tehty sopimus, jonka Kreikka on ratifioinut lailla 2893/1954.

2 Lainvalintasääntöjen soveltaminen

2.1 Tuomarin velvollisuus soveltaa lainvalintasääntöjä omasta aloitteestaan

Jos sovellettavaksi laiksi määritetään Kreikan kansainvälisen yksityisoikeuden liittymäsääntöjen perusteella vieraan valtion laki, kreikkalainen tuomari ottaa tämän oma-aloitteisesti huomioon. Riita-asian osapuolten ei siis tarvitse vedota kyseiseen lakiin, vaan tuomarin on selvítettävä, mitä vieraan valtion lain säännöksiä sovelletaan (siviiliprosessilain 337 §).

2.2 Renvoi

Jos Kreikan kansainvälisen yksityisoikeuden säännösten mukaisesti on sovellettava vieraan valtion lakia, sovelletaan kyseisen valtion aineellista oikeutta ja viitataan vain siihen eikä vieraan valtion kansainvälisen yksityisoikeuden säännöksiin (siviililain 32 §), joissa saatetaan säätää, että tapauksessa sovelletaan Kreikan tai jonkin kolmannen valtion lakia.

2.3 Liittymän muuttuminen

Oikeudellisen suhteen liittymä muuttuu usein suhteen aikana. Jos esimerkiksi yrityksen kotipaikka siirretään maasta toiseen, myös sovellettava laki muuttuu. On tiettyjä sääntöjä, joiden perusteella voidaan yksiselitteisesti ratkaista, mitä lakia on viime kädessä sovellettava. Muissa tapauksissa tuomioistuin soveltaa alun perin ennen liittymän muuttamista sovellettua tai muuttamisen jälkeen sovellettua lakia tai niiden yhdistelmää kunkin tapauksen mukaisesti.

2.4 Poikkeukset normaaliin lainvalintasääntöjen soveltamiseen

Jos Kreikan kansainvälistä yksityisoikeutta koskevien säädösten (liittymäsääntöjen) mukaisesti tapaukseen olisi sovellettava vieraan valtion lakia mutta kyseisen lain soveltaminen on ristiriidassa sellaisten perustavaa laatua olevien moraalkäsitysten ja oikeudellisten käsitysten kanssa, jotka vaikuttavat Kreikan oikeusjärjestykseen (siviililain 33 §) oikeudenkäynnin aikana, kreikkalainen tuomioistuin soveltaa kyseisten vieraan valtion lain säännösten sijasta joitakin muita vieraan valtion säännöksiä (negatiivinen funktio). Jos kyseisen lain soveltaminen on kuitenkin mahdotonta ja vieraan valtion laissa havaitaan jälkeänpäin oikeudellinen aukko, asia korjataan soveltamalla Kreikan lakia (positiivinen funktio).

Yksi tapa suojata Kreikan oikeusjärjestyksen etuja on soveltaa välittömästi sovellettavia säännöksiä. Näillä säännöksillä säädellään erityisen tärkeitä asioita, jotka liittyvät valtion sisäisiin oikeussuhteisiin. Kreikkalaiset tuomioistuimet soveltavat niitä suoraan myös kansainvälisen tekijän sisältävissä tapauksissa, joita ei saada ratkaistua käynnistämällä Kreikan kansainvälisen yksityisoikeuden mekanismi.

2.5 Vieraan valtion lain sisällön selvittäminen

Kreikkalaiset tuomarit voivat selvittää asianmukaisesti katsomillaan keinoilla, mitä vieraan valtion lakia on sovellettava. Ratkaisu voi perustua heillä itsellään olevaan oikeudelliseen tietoon, tai tuomari voi etsiä sen perustaksi tietoa (monenvälisistä ja kahdenvälisistä) kansainvälisistä sopimuksista, joiden nojalla jäsenvaltiot ovat vastavuoroisesti velvollisia antamaan tietoja. Tuomari voi myös pyytää tietoa kotimaisilta tai ulkomaisilta tiedejärjestöiltä. Jos on vaikeaa tai mahdotonta määrittää, mitä vieraan valtion lakia on sovellettava, kreikkalainen tuomari voi jopa pyytää apua riita-asian osapuolilta, mikä ei kuitenkaan rajoita tuomarin ratkaisua (siviiliprosessilain 337 §).

Poikkeuksena tästä ovat tapaukset, joissa kreikkalainen tuomari soveltaa sovellettavan vieraan valtion lain sijasta Kreikan lakia, koska vieraan valtion lain soveltaminen on osoittautunut mahdottomaksi eikä sen säännöksiä ole kaikista mahdollista yrityksistä huolimatta pystytty selvittämään.

3 Lainvalintasäännöt

3.1 Sopimusvelvoitteet ja oikeustoimet

Kreikkalainen tuomari määrittää useimmissa 17. joulukuuta 2009 tai sen jälkeen voimaan tulleissa sopimuksissa ja säädöksissä sovellettavan lain asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I –asetus) perusteella. Yleissääntö on, että sovelletaan asianosaisten valitsemaa lakia.

Jos sopimus tai säädös on tullut voimaan 1. huhtikuuta 1991–16. joulukuuta 2009, sovellettava laki määräytyy yhteisön 19. kesäkuuta 1980 tekemän Rooman yleissopimuksen perusteella. Myös siinä vahvistetaan edellä mainittu yleissääntö.

Kaikkiin edellä mainittujen asetuksen ja yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle nimenomaisesti jätettyihin sekä ennen 1. huhtikuuta 1991 voimaan tullessiin sopimusvelvoitteisiin ja säädöksiin sovellettava laki määräytyy siviililain 25 §:n perusteella. Siinäkin vahvistetaan sama yleissääntö kuin asetuksessa.

3.2 Sopimukseen perustumattomat velvoitteet

Kreikkalainen tuomari määrittää, mitä lakia sovelletaan oikeudenloukkauksesta johtuviin velvoitteisiin sekä velvoitteisiin, jotka johtuvat perusteettomasta edusta, asiainhuollosta (*negotiorum gestio*) tai sopimuksentuottamuksesta (*culpa in contrahendo*), 11. tammikuuta 2009 tai sen jälkeen asetuksen (EY) N:o 864/2007 (Rooma II asetus) mukaisesti. Yleissääntö on, että sovelletaan sen valtion lakia, jossa rikkomus on tehty.

Jos oikeudenloukkaus ei kuulu edellä mainitun asetuksen soveltamisalaan tai on tapahtunut ennen 11. päivää tammikuuta 2009, sovellettava laki määritetään siviililain 26 §:n perusteella. Siinä vahvistetaan sama yleissääntö kuin asetuksessa.

Kreikan oikeuskäytännön mukaisesti ennen 11. tammikuuta 2009 syntyneeseen perusteettomasta edusta johtuvaan tuottamusvastuuseen sovelletaan sen valtion lakia, joka soveltuu parhaiten kyseessä olevaan tapaukseen.

3.3 Henkilöoikeudellinen asema ja sen vaikutus henkilötietoihin (nimi, asuin- ja kotipaikka, oikeuskelpoisuus)

– Luonnolliset henkilöt

Nimi, kotipaikka

Luonnolliset henkilöt tunnustetaan nimen ja kotipaikan avulla, joten heihin sovellettava laki määritetään aina sen mukaan, mikä on säädeltävä oikeussuhde. Näin ollen puolisoiden nimeen ja kotipaikkaan sovelletaan lakia, joka koskee heidän henkilökohtaista suhdettaan siviililain 14 §:n mukaisesti. Alaikäisiin lapsiin sovelletaan vanhempi-lapsisuhdetta koskevaa lakia siviililain 18–21 §:n mukaisesti.

Oikeustoimikelpoisuus

Asioihin, jotka liittyvät joko kreikkalaisten tai ulkomaalaisten oikeustoimikelpoisuuteen (kykyyn määrätä oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja suorittaa oikeustoimia), asianosaiskelpoisuuteen tai oikeudenkäyntikelpoisuuteen, sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalainen henkilö on (siviililain 5 ja 7 § sekä siviiliprosessilain 62 §:n a kohta ja 63 §:n 1 momentti). Jos ulkomaalaisella ei ole oikeustoimikelpoisuutta tai oikeudenkäyntikelpoisuutta sen valtion lainsäädännön nojalla, jonka kansalainen hän on, mutta hänellä on tällainen kelpoisuus Kreikan lainsäädännön nojalla (lukuun ottamatta perheoikeuden, perintöoikeuden ja Kreikan ulkopuolella olevaa varallisuutta koskevan varallisuus-oikeuden soveltamisalaan kuuluvia oikeustoimia), sovelletaan Kreikan lainsäädäntöä (siviililain 9 § ja siviiliprosessilain 66 §).

– Oikeushenkilöt

Oikeushenkilöiden oikeustoimikelpoisuuteen liittyvissä asioissa sovelletaan siviililain 10 §:n mukaisesti sen valtion lakia, jossa on oikeushenkilön kotipaikka. Kreikan oikeuskäytännön perusteella termi ”kotipaikka” tarkoittaa todellista, ei sääntömääräistä kotipaikkaa.

3.4 Vanhempi-lapsi-suhteen vahvistaminen, mukaan lukien adoptio

3.4.1 Vanhempi-lapsi-suhteen vahvistaminen

Vanhempi-lapsisuhdetta koskevat kysymykset liittyvät vanhempien ja lasten välisiin perhesiteisiin sekä niistä johtuviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

Kun määritetään, onko lapsi syntynyt avioliitossa vai sen ulkopuolella (siviililain 17 §), sovelletaan sen valtion lakia, jota

sovellettiin siviililain 14 §:n mukaisesti lapsen äidin ja tämän puolison väliseen henkilökohtaiseen suhteeseen lapsen syntyessä.

sovellettiin siviililain 14 §:n mukaisesti lapsen äidin ja tämän puolison väliseen henkilökohtaiseen suhteeseen avioliiton purkamishetkellä, jos avioliitto oli purettu ennen lapsen syntymää.

Avioliitossa syntyneiden lasten vanhempi-lapsisuhteeseen sovellettava laki on seuraava, vaikka avioliitto olisi purettu:

Kreikkalainen tuomari määrittää vanhempainvastuuta ja lastensuojelutoimia koskevissa kysymyksissä sovellettavan lain toimivallasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten suojeluun liittyvissä asioissa 19. lokakuuta 1996 tehdyn ja Kreikan lailla 4020/2011 ratifioiman Haagin yleissopimuksen mukaisesti, silloin kun on kyseessä oleva valtio on yleissopimuksen osapuoli.

Jos valtio ei ole edellä mainitun yleissopimuksen allekirjoittaja tai on kyse asioista, joita kyseinen yleissopimus ei koske, sovellettava laki on siviililain 18 §:n mukaisesti seuraava:

Jos osapuolet ovat saman valtion kansalaisia, sovelletaan kyseisen valtion lakia.

Jos osapuolet ovat saaneet uuden yhteisen kansalaisuuden lapsen syntymän jälkeen, sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalaisuuden osapuolet ovat viimeksi saaneet.

Jos osapuolet olivat eri valtioiden kansalaisia ennen lapsen syntymää ja kansalaisuus pysyi samana syntymän jälkeen tai jos osapuolet olivat saman valtion kansalaisia ennen lapsen syntymää mutta jonkun osapuolen kansalaisuus muuttui syntymän jälkeen, sovelletaan sen valtion lakia, jossa osapuolten viimeisin yhteinen vakituinen kotipaikka sijaitsi lapsen syntymähetkellä.

Jos osapuolten vakituinen kotipaikka ei ole sama, sovelletaan lapsen kansalaisuusvaltion lakia.

Avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen ja tämän äidin ja isän suhteisiin sovellettava laki (siviililain 19 ja 20 §):

Jos osapuolet ovat saman valtion kansalaisia, sovelletaan kyseisen valtion lakia.

Jos osapuolet ovat saaneet uuden yhteisen kansalaisuuden lapsen syntymän jälkeen, sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalaisuuden osapuolet ovat viimeksi saaneet.

Jos osapuolet olivat eri valtioiden kansalaisia ennen lapsen syntymää ja kansalaisuus pysyi samana syntymän jälkeen tai jos osapuolet olivat saman valtion kansalaisia ennen lapsen syntymää mutta jonkun osapuolen kansalaisuus muuttui syntymän jälkeen, sovelletaan sen valtion lakia, jossa osapuolten viimeisin yhteinen vakituinen kotipaikka sijaitsi lapsen syntymähetkellä.

Jos osapuolten vakituinen kotipaikka ei ole sama, sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalainen isä tai äiti on.

Lapsen elatusvelvollisuuteen sovellettava laki:

Kreikkalainen tuomari määrittää sovellettavan lain 18. kesäkuuta 2011 alkaen asetuksen (EY) N:o 4/2009 perusteella 23. marraskuuta 2007 tehdyn Haagin pöytäkirjan mukaisesti. Yleissääntö on, että sovelletaan sen valtion lakia, jossa on elatusvelvollisen asuinpaikka.

3.4.2 Adoptio

Kansainvälisen tekijän sisältävän adoption ehtoihin ja adoption purkamiseen sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalaisia kaikki adoption osapuolet ovat (siviililain 23 §). Adoption muotoon sovellettava laki on siviililain 11 §:ssä säädetty laki eli joko laki, joka säätelee adoption sisältöä, tai sen paikan laki, jossa

adoptio toteutettiin, taikka sen valtion laki, jonka kansalaisia kaikki osapuolet ovat. Jos adoption osapuolet ovat eri valtioiden kansalaisia, kaikkien kyseessä olevien valtioiden lainsäädännöissä säädettyjen ehtojen tulee täytyttyä eikä niiden lainsäädännöissä saa olla esteitä adoption voimaantulolle.

Adoptiovanhempien ja adoptoitavan lapsen suhteisiin sovellettava laki:

Jos osapuolet ovat adoption jälkeen saman valtion kansalaisia, sovelletaan kyseisen valtion lakia.

Jos osapuolet saavat uuden yhteisen kansalaisuuden adoptiohetkellä, sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalaisuuden osapuolet ovat viimeksi saaneet.

Jos osapuolet ovat ennen adoptiota eri valtioiden kansalaisia eivätkä heidän kansalaisuutensa muutu adoption jälkeen tai osapuolet ovat saman valtion kansalaisia ennen adoptiota mutta jonkun adoptiossa osapuolena olevan kansalaisuus muuttuu adoption tullessa voimaan, sovelletaan sen valtion lakia, jossa osapuolten viimeisin yhteinen vakituinen kotipaikka sijaitsi adoptiohetkellä.

Jos osapuolten vakituinen kotipaikka ei ole sama, sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalaisia adoptiovanhemmat ovat. Jos adoptiovanhemmat ovat aviopuolisoita, sovelletaan lakia, jonka soveltamisalaa vanhempien välinen henkilökohtainen suhde kuuluu.

3.5 Avioliitto, avoliitto, muu parisuhde, avioero, asumusero, elatusvelvollisuus

3.5.1 Avioliitto

Aineelliset edellytykset

Avioliiton solmimisen edellytyksiin sekä avioliiton esteisiin sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalaisia avioliittoon aikovat ovat, jos he ovat saman valtion kansalaisia, tai jommankumman kansalaisuusvaltion lakia, jos he ovat eri valtioiden kansalaisia (siviililain 13 §:n 1 momentin a kohta).

Menettelytapaa koskevat edellytykset

Avioliiton muodolliseen pätevyYTEEN sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalaisia avioliittoon aikovat henkilöt ovat, jos he ovat saman valtion kansalaisia, tai jos he ovat eri valtioiden kansalaisia, jommankumman kansalaisuusvaltion lakia tai sen valtion lakia, jossa avioliitto solmittiin (siviililain 13 §:n 1 momentin b kohta). Kreikan oikeusjärjestyksen mukaisesti avioliitto edellyttää tiettyjen muutoseikkojen täyttymistä. Sellaisten yhdessä asuvien henkilöiden parisuhde, joita ei ole vihitty avioliittoon, tunnustetaan Kreikassa lailliseksi, jos se tunnustetaan lailliseksi vieraan valtion laissa eivätkä yhdessä asuvat henkilöt ole Kreikan kansalaisia.

Puolisoiden välinen henkilökohtainen suhde

Puolisoiden välinen henkilökohtainen suhde perustuu avioliittoon, eikä sillä ole mitään tekemistä omaisuuden kanssa, vaan se kattaa esimerkiksi yhdessä asumisen, oikeudet ja velvollisuudet ja elatusavun.

Puolisoiden väliseen henkilökohtaiseen suhteeseen (elatusapua lukuun ottamatta) sovellettava laki (siviililain 14 §):

Jos puoliset ovat avioliiton solmimisen jälkeen saman valtion kansalaisia, sovelletaan kyseisen valtion lakia.

Jos puoliset saavat uuden yhteisen kansalaisuuden avioliiton solmimishetkellä, sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalaisuuden puoliset ovat viimeksi saaneet.

Jos puoliset olivat saman valtion kansalaisia avioliiton solmimishetkellä ja jommastakummasta tulee myöhemmin jonkin toisen valtion kansalainen, sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalaisia molemmat viimeksi olivat samanaikaisesti, kunhan toinen puolisoista on edelleen kyseisen valtion kansalainen.

Jos puoliset olivat eri valtioiden kansalaisia ennen avioliiton solmimista eivätkä heidän kansalaisuutensa muutu avioliiton solmimisen jälkeen tai jos puoliset olivat saman valtion kansalaisia ennen avioliiton solmimista, mutta jommankumman kansalaisuus muuttuu avioliiton aikana, sovelletaan sen valtion lakia, jossa puolisoitten viimeisin yhteinen vakituinen kotipaikka sijaitsee.

Jos puolisoilla ei ole ollut avioliiton aikana yhteistä vakituista kotipaikkaa, sovelletaan sen valtion lakia, johon puolisoilla on läheisin yhteys.

Puolison elatusvelvollisuus

Sovellettava laki määräytyy 2. lokakuuta 1973 tehdyn ja Kreikan lailla 3137/2003 ratifioiman Haagin yleissopimuksen 4 artiklan mukaisesti eli sovellettava laki on sen valtion laki, jossa on elatusapuun oikeutetun asuinpaikka.

Aviovarallisuusjärjestelmät

Aviovarallisuusjärjestelmää sovelletaan avioliiton seurauksena syntyviin omistusoikeuksiin ja vastaaviin velvollisuuksiin.

Sovellettava laki on puolisoitten henkilökohtaista suhdetta heti avioliiton solmimisen jälkeen säätelevä laki (siviililain 15 §).

3.5.2 Avioliitto ja muu parisuhde

Kreikan oikeusjärjestelmässä tunnustetaan myös avioliitosta poikkeava yhteisasumisen muoto lain 3719/2008 mukaisesti. Edellä mainitun lain nimenomaisen säännöksen perusteella kyseistä lakia sovelletaan kaikkiin Kreikassa tai Kreikan konsuliviranomaisissa rekisteröityihin parisuhteisiin (niin parisuhteen muotoon kuin osapuolten oikeussuhteisiin) riippumatta siitä, ovatko osapuolet kreikkalaisia tai ulkomaalaisia. Jos parisuhde on rekisteröity ulkomailla, sen muotoon sovelletaan siviililain 11 §:ssä määritettyä lakia eli joko parisuhteen sisältöä koskevaa lakia tai sen valtion lakia, jossa parisuhde rekisteröitiin, tai sen valtion lakia, jonka kansalaisia molemmat osapuolet ovat. Sen sijaan osapuolten välisiin suhteisiin sovelletaan sen valtion lakia, jossa parisuhde on rekisteröity.

3.5.3 Avio- ja asumusero

Avioeroa tai muuta vastaavaa eroa koskeviin asioihin sovellettava laki määräytyy tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla annetun asetuksen (EY) N:o 1259/2010 (Rooma III –asetus) perusteella. Yleissääntö on, että puoliset voivat sopia avio- ja asumuseroon sovellettavasta laista edellyttäen, että se on jokin seuraavista: a) sen valtion laki, jossa puolisoitten asuinpaikka on sopimuksen tekohetkellä, b) sen valtion laki, jossa puolisoitten viimeinen yhteinen asuinpaikka oli, jos toinen puolisoista asuu siellä edelleen sopimuksen tekohetkellä, c) sen valtion laki, jonka kansalainen jompikumpi puolisoista on sopimuksen tekohetkellä, tai d) tuomioistuINVALTION laki.

3.5.4 Elatusvelvollisuus

Edellä mainitussa asetuksessa säädetään, että sitä ei sovelleta entisten puolisoitten elatusvelvollisuuteen, koska siitä säädetään 2. lokakuuta 1973 tehdyn ja Kreikan lailla 3137/2003 ratifioiman Haagin yleissopimuksen 8 artiklassa. Sen mukaisesti elatusvelvollisuuteen sovelletaan sen valtion lakia, jossa avio- tai asumuseromenettely toteutettiin.

3.6 Avio-oikeuden alainen omaisuus

Katso kohdan 3.5.1 viimeinen kappale.

3.7 Testamentit ja perinnöt

Kaikkiin muihin perintöön liittyviin asioihin paitsi testamentin laatimisen tai kumoamisen muotoon sovellettava laki määräytyy toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta annetun asetuksen (EU) N:o 650/2012 perusteella.

Mahdollinen testamenttimääräys katsotaan muodoltaan päteväksi, jos se täyttää muotonsa osalta lain määräykset jossakin seuraavista valtioista (testamenttimääräysten muotoa koskevista lakiristiriidoista 5. lokakuuta 1961 tehdyn Haagin yleissopimuksen 1 artikla):

siinä valtiossa, jossa testamentin tekijä teki testamentin

siinä valtiossa, jonka kansalainen testamentin tekijä oli testamenttimääräyksen tehdessään tai kuollessaan

siinä valtiossa, jossa testamentin tekijällä oli kotipaikka testamenttimääräyksen tehdessään tai kuollessaan kiinteistöjä koskevan testamentin osalta siinä valtiossa, jossa kiinteistö sijaitsee.

3.8 Kiinteä omaisuus

Kiinteään omaisuuteen koskevaan esineoikeuteen sovellettava laki määräytyy siviililain 27 §:n perusteella eli se on sen valtion laki, jossa kiinteistö sijaitsee. Jos kiinteistöihin liittyviä velvoitteita rikotaan moitittavalla tavalla, osapuolten suhteisiin sovellettava laki määräytyy Rooma I asetuksena tunnetun asetuksen (EY) N:o 593/2008 perusteella, ja yleissääntö on, että sovelletaan osapuolten valitsemaa lakia.

Edellä mainittujen oikeustoimien muotoon sovelletaan sen valtion lakia, jossa kiinteistö sijaitsee (siviililain 12 §).

3.9 Maksukyvyttömyys

Maksukyvyttömyystapauksiin ja niiden seurauksiin sovelletaan maksukyvyttömyysmenettelyistä annetun asetuksen (EY) N:o 1346/2000 perusteella sen valtion lakia, jossa asiaankuuluvat menettelyt on aloitettu.

Päivitetty viimeksi: 07/06/2017

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.